

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 21. 05. 2020 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Жирков О. Г. – студент 4-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Мицко І. І. – студентка 3-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку:

С 91 **політико-правові та соціально-економічні виміри** : матеріали Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 3 червня 2020 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2020. 143 с.

УДК 321(477)(063)

Література:

1. Рубан А. Основні підґрунтя дослідження сучасних концепцій політичної етики. Сучасна українська політика. Політики і політологи про неї. К. : Український центр політичного менеджменту, 2010. С. 57–64.
2. Василевська Т. Політична культура та етика влади. Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень. 2011. Вип. 3 (53). С. 240-249.
3. Негел Т. Моральний конфлікт і політична законність. Сучасна політична філософія: Антологія. К. : Основи, 1998. 575 с.
4. Яковлев Д. В. Вибір київського князя: спадок, випадок, доля? Молодий вчений. 2015. № 5. <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2015/5/154.pdf> (Дата звернення: 23.03.20)
5. Бурдые П. Социология политики. М. : Socio-Logos, 1993. 336 с.
6. Наумкіна С. М. Політичний механізм формування соціального капіталу. Гуманітарний дискурс: політика, управління, влада: колективна монографія / За заг. ред. О. А. Івакіна. Одеса : Вид. дім «Гельветика», 2015. С. 227–253.

Гладка В. С.

студентка 1 курсу спеціальності «Політологія»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

ПИТАННЯ КОНФЛІКТУ ЯК ПОЛІТИЧНОГО ФЕНОМЕНУ

У політичній сфері дуже часто зароджуються конфлікти. Найчастіше причиною їх виникнення стає боротьба одних суспільних сил з іншими за вплив та керівництво в інститутах державної політичної влади, чи за доступ до вирішення суспільно

значущих постанов, або за участь у розпорядкуванні ресурсами, отож за усе те, що є та становить політичне владарювання і саму владу.

Одним з найбільш влучних визначень політичного конфлікту знаходиться в «Політичному словнику»: «Політичний конфлікт - це зіткнення суб'єктів політики у їх взаємному прагненні реалізувати свої інтереси й цілі, пов'язані, перш за все, з отриманням влади чи політичного статусу в суспільстві»[4].

Відштовхуючись із термінології, можна сказати, що сторонитися конфліктів неможливо. Безліч політиків, філософів, психологів та інших діячів досліджували проблему політичних конфліктів у своїх працях. Але не дивлячись на це, проблема політичного конфлікту на сьогоднішній день потребує подальшого вивчення та аналізу.

Політичний конфлікт має структуру. А саме об'єкт політичного конфлікту, предмет, опонентів, способи конфлікту та їх відносини, дії суспільства, сфера життя, міжособистісні чи організаційні відносини де між людьми виникають суперечки - це все і є об'єктом політичного конфлікту. В свою чергу предмет - це якесь досить конкретно поставлене питання, котре потрібно вирішити, в момент взаємодії груп або людей, що пов'язані між собою відносинами залежності. Учасники безпосереднього політичного конфлікту, виступають опонентами [5, с. 78].

У політичній науці не має універсальної типології, адже в свій час кожен політолог чи філософ намагався виокремити свій тип. Мені подобається типологія політичних конфліктів нашого земляка з Харківської області Анатолія Раппопорта. У своїй праці він виділяє три головних й одночасно рівних типи конфліктів: війна, суперечка і гра. Де війна, у розумінні Анатолія Борисовича, безкомпромісна сутичка до переможного кінця, де можна застосовувати будь-які, навіть насильницькі методи. В цей час коли гра - це лише вирішення конфлікту, в основу діянь обумовленими наперед правилами. Коли результат гри - це отримання суттєвих, але не життєво необхідних переваг. Досягнення згоди з ворогуючою стороною мирними засобами характерне для суперечки.

Наприклад американський психолог, спеціаліст в області конфліктології М.Дойч, мислить більш загально, але в той самий час, більш детальніше, що до типології політичних конфліктів. Для нього основною класифікацією конфліктів є співзалежність між об'єктивним станом справ та станом, котрий склався реально у конфліктуючий сторін. М.Дойч у своїх роботах виділяє 6 типів конфлікту: реальний конфлікт, випадковий, зміщений, помилково дописаний, латентний та хибний конфлікт.

«Реальний конфлікт» він об'єктивно існує та адекватно усвідомлюється.

«Випадковий конфлікт» залежить тільки від обставин, які можна сказати зовсім не сприймаються конфліктуючими сторонами.

«Зміщений конфлікт» - це вигадана сутичка, за якою схований справжній конфлікт, котрий є чинником цієї ситуації.

«Помилково дописаний» - це конфлікт, що не вірно тлумачиться. Конфлікт, який мав би вже давно статися, але не виникає, через не усвідомлення його має назву «Латентного конфлікту».

В свою чергу «Хибний конфлікт» не маючи ніяких реальних підстав, виникає через помилкове розуміння та сприйняття конфліктуючими сторонами ситуації [1].

Політичний конфлікт виконує не тільки негативні але позитивні функції. Негативною функцією є розгортання і загострення боротьби за владу, котра зпроміжна послабити саму політичну систему у якій і відбулася сутичка конфліктуючих політичних сил, отже може відбутися потрясіння становища, головними критеріями якої політичні конфлікти та страйки. В той час позитивною функцією політичного конфлікту є жага до подолання розбіжностей. Саме через нетямучість врегулювати політичний конфлікт виникає дезінтеграція суспільства та дестабілізація влади.

Досягнення компромісу між ворогуючими сторонами не усуває причини конфлікту, але лише відкладає на подальше вирішення. Розв'язання конфлікту передбачає тільки усунення

самого ж предмета суперечки, а ніяк створення обставин , котрі врегулюють конфлікт лише зовнішньо.

Вирішення конфлікту набагато ширше та багатоступеневе поняття. Моя думка щодо цієї теми збігається з міркуванням американського економіста К. Мітчела , де політичний конфлікт можна вважати вирішеним, тільки при таких умовах: проблема зникає з політичного порядку денного; рішення схвалюються та сприймаються всіма конфліктуючими сторонами як на рівні еліт, так і на рівні мас; домовленості й угоди є самодостатніми, тобто не залежать і не потребують підтримки з боку третьої сторони; домовленості й угоди розглядаються всіма сторонами як чесні й справедливі; рішення мають консенсусний характер; учасники приймають домовленості й угоди добровільно, без тиску ззовні [3, с. 109].

На сьогодні тема політичних конфліктів не аби як актуальна. З усієї вище перерахованої інформації можна зробити невеличкий висновок, що до конфліктів потрібно відноситись з усією серйозністю та відповідальністю, то суперечки матимуть більше позитивних функцій на користь усім.

Література

1. Гелей Степан Дмитрович, Рутар Степан Михайлович. Політологія: навч. посіб.. — 7-ме вид., перероб. і доп. — К. : Знання, 2008.
2. Глухова А. В. Типология политических конфликтов в современной России и СНГ. – М., 2003. – С. 219.
3. Картунов О., Маруховська О. І спокій тільки сниться // Політичний менеджмент - 2003. - № 1 - С. 102-109.
4. Политологический словарь. Ч. 1. – М., 1994. – С. 31.
5. Політологія: підручник / за наук. ред. В. Г. Кремень. - Харків : Вид-во Харківського ун-ту, 2001.